

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez pocztą: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercyja w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej

Cześć urzędowa.

Posada suplenta katedry cywilnego postępowania sądowego z wykładem w języku ruskim na tutejszym uniwersytecie Cesarza Franciszka, z remuneracją w kwocie 250 zł. w. a. za każde półrocze, w którym odnośnie odczyty rzeczywiście miejsce mieć będą, zostanie opróżniona z końcem bieżącego roku szkolnego.

Tych, którzyby sobie życzyli objąć tę posadę wzywa się niniejszem, aby do końca sierpnia b. r. wnieśli swoje oświadczenia w tym względzie do kolegium profesorów wydziału prawniczego, z odpowiedniemi wykazaniem się co do swego uzdolnienia.

Przytem zwraca się uwagę, że kompetenci mają z tego uzdolnienia pod względem naukowym i co do znajomości języka wykazać się przez przedłożenie rozprawy napisanej w językach niemieckim i ruskim. tudzież dla próby przez ustny wykład odbyty w obudwu językach przed kolegium profesorów.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 10. lipca 1864.

Na przedstawienie Wnej Pani Eweliny Zebrowskiej, z Żurawna, nadane zostały słuchaczom prawa przy wszechnicy lwowskiej, mianowicie:

Aleksandrowi Błasowskiemu na drugim roku,

Ludwikowi Uruskiemu na trzecim roku, i

Leonowi Łopatkińskiemu na czwartym roku:

a to dwóm pierwszym zacząwszy od Igo półrocza, ostatniemu zaś od IIgo półrocza roku szkolnego 1864 — stypendya w rocznej kwocie 210 zł. w. a. z fundacyi Zebrowskiego.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 29. czerwca 1864.

Wiedź. 9. lipca. Dnia wczorajszego wyszedł z c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i został rozestany XXVI. zeszyt dziennika ustaw państwa.

Ten zeszyt zawiera:

Nr. 56. Obwieszczenie ministerstwa stanu i sprawiedliwości z 24. czerwca 1864, co do przyznanych towarzystwu zastawniczemu w Wiedniu najwyższem postanowieniem z 13. marca 1864 wyjątków od istniejących powszechnych ustaw pod względem sprzedaży przypadłych zastawów.

Nr. 57. Rozporządzenie ministerstwa finansów z 25. czerwca 1864, względem rozszerzenia protekcyjnego poboru soli do fabrykacyi strun. Ważne w całym państwie.

Nr. 58. Rozporządzenie ministerstwa finansów z 4. lipca 1864, względem zniesienia zakazu wywozu i przewozu ołowiu do Multan, do Wołoszczyzny, do Serbii i do Bosnii.

Cześć nieurzędowa.

Lwów, 11. lipca.

O zajeciu wyspy Föhr przez strzelców austriackich, które podług telegramu w *Hamb. Börsenhalle* miało nastąpić 3. b. m., nie ma dotąd jeszcze żadnych bliższych wiadomości. Föhr jest po Sycie najznacniejszą z należących do Szleswiku wysp fryzyjskich na morzu niemieckim, w odległości jednej mili od lądu. Zresztą nie ma z teatru wojny w księstwach żadnych ważniejszych wiadomości. Z Altony donoszą, że rząd pruski zamierza budować kolej żelazną z Rendsburga do Kielu; a do *Kreuzzeitung* piszą z Randers pod dniem 7go b. m., że dniem przedtem kazał rząd wojskowy w odwet za Szleswiczów, których Duńczycy zabrali z wyspy Sylt, osadzić w areszcie fortecznym jednego księdza, redaktora dziennika i rabina z Jutlandyi.

Izba wyższa parlamentu *angielskiego* zebrała się nader licznie na posiedzeniach z dnia 8. i 9. lipca. Wielu posłów mocarstw zagranicznych znajdowało się na galerji. Lord Russell oświadczył, iż wielu officerom szwedzkim, na wyspie Alsen do niewoli wziętym, zagrożono sądem wojskowym pruskim; rząd pruski tego jednak nie sankcjonował. Hr. Malmesbury wystąpił z wotum nieufności dla ministerjum. Książę Argyll, lord Brougham, hr. Clarendon, lord Wodehouse i hr. Russell bronili postępowanie ministerjum. Prawie o samej północy przyszło do wotowania, w skutek którego wniosek lorda Malmesbury 177 głosami przeciwko 168 przyjęty został. Błąd przeto miał większość z 9 głosów przeciwko sobie.

Natomiast izba niższa wysłuchawszy lorda Palmerstona i p. d'Israelego, odrzuciła najprzód poprawkę przez p. Newdegate do wniosku nieufności d'Israelego wniesioną, przyjęła zaś poprawkę p. Kinglake, pochwalającą politykę rządową, większością 313 głosów przeciwko 295. Ministerjum miało większość z osmnastu głosów po swojej stronie. Przyjęciem poprawki Kinglake upadł sam z siebie Pierwiastkowy wniosek d'Israelego, postępowanie ministrów w spra-

wie duńsko-niemieckiej naganiający. Do rozwiązania parlamentu zatem nie przyjdzie. Mówiono w Londynie, iż lord Palmerston, dla pogodzenia się z opozycją, poświęci lorda Russella, który musiałby wystąpić z gabinetu. Nie zdaje się to jednak do prawdy podobne, bo lord Palmerston kolegów swych zwykł bronić do ostatniego, a samo ustąpienie lorda Russella opozycyę by nie złagodziło, ona bowiem żąda wystąpienia z gabinetu p. Gladstone, który Torysom stał się nie miły od chwili, jak w izbie niższej wyraźnie przemawiał za rozszerzeniem prawa wyborczego.

W Kopenhadze zanosi się na zmianę gabinetu *Dagbladet* z 7. b. m. donosi, że minister spraw wewnętrznych, *Carlsen*, podał się do dymisji, ale przyczyna tego kroku nie jest jeszcze wiadoma. Wstępny artykuł tego samego dziennika przedstawia w bardzo posępnych barwach teraźniejsze położenie Danii. Przyznaje on, że kiedy Anglia odmówiła pomocy swojej, jest Dania teraz od wszystkich opuszczoną; powątpiewa też *Dagbladet* o skuteczności obrony wyspy Föhr, biorąc na uwagę, że Niemcy niedadzą się już powstrzymać morzem, że zaufanie nieprzyjaciela musi się wzmacniać, a wiara wojsk duńskich upadać, i że zresztą sprzymierzona flota będzie wkrótce silniejszą od duńskiej. Należałoby powiada dalej —, ażeby rząd i rada państwa spieszo rozważyła, czy nie byłoby lepiej, — kiedy pośrednictwo się niepowiodło —, ażeby Dania prosiła wprost swoich przeciwników o zawieszenie broni i pokój, lub też prowadzić dalej wojnę na zabój. Tylko nie trzeba wahać się dłużej, lecz postanowić raz jedno lub drugie. — *Flyvenposten* z 7. b. m. utrzymuje, że podróż Księcia Jana Glücksburgskiego ma na celu tylko odwiedzenie Króla greckiego, u którego myśli zabawić kilka miesięcy. — Jenerał Steinmann, który obiał teraz naczelne dowództwo nad armią duńską, ogłasza w obwieszczeniu, że na wyspie Föhr i innych pobliskich wyspach zaprowadzony został stan oblężenia.

Z Paryża dowiaduje się *Jener. Kor.* pod dniem 7. b. m., że ostatnimi dniami były podagryczne cierpienia Cesarza ciągle przedmiotem narad jego lekarzy; raz mówiono nawet o tem, ażeby Cesarz zamiast kuracyi w Vichy używał wód w Erian nad jeziorem genewskiem, którym silniejszy przypisują skutek, ale mimo to odjechał Cesarz 7. b. m. podług pierwotnego postanowienia swego do Vichy. Goście w Fontainebleau mieli zabawić jeszcze do soboty u Cesarzowej.

Ze Sztokholmu donosi telegram z 8. b. m., że z powodu rozkazu Księcia pruskiego Karola Fryderyka, ażeby pojmanych obcych ochotników armii duńskiej brano pod sąd wojenny, wyprawił rząd szwedzki rozkaz telegraficzny do swojego posła w Berlinie, ażeby w razie, jeżeliby ten rozkaz odnosił się do szwedzkich i norweskich ochotników, zażądał od dworu pruskiego wyjaśnienia i stał silnie w obronie jeńców.

Podług najnowszych wiadomości z Nowego Yorku z 29. czerwca, zmuszony był Grant ruchami separatystów zaniechać swego pochodu do Wildon i powrócić do Petersburga. Sądzą, że Grant nie będzie już szturmował, lecz rozpocznie oblężenie Petersburga. — Francuzi obsadzili Akapulko w Meksyku i zniesli blokadę.

Monarchia Austriacka.

Lwów, 11. lipca. Jego Cesarzewiczowska Mość Arcyksiążę *Wilhelm* przybył dnia wczorajszego wieczornym pociągiem kolei żelaznej do Lwowa i wysiadł w hotelu Langa.

Lwów, 9. lipca. (*Paszporta dla poddanych rosyjskich.*) Jak się dowiadujemy nadeszło w drodze ces. ros. ambasady, że na mocy uchwały rosyjskiej rady państwa, sankcyonowanej przez cesarza rosyjskiego pod d. 16. (28.) września 1863 poddani rosyjscy, którzy udali się za granicę za paszportami na kilka osób opiewającymi, a teraz chcą uzyskać paszporta oddzielne, mogą starać się o nie w ces. ros. poselstwach i konsulatach, które już w tym względzie otrzymały instrukcyę.

Kraków, 9. lipca. (*Przybycie Jego c. k. Wysokości Arcyksięcia Wilhelma. — Doniesienia z Król. Polskiego.*) Krak. *Ztg.* donosi: Jego ces. król. Wysokość Arcyksiążę *Wilhelm*, jenerałny inspektor artylerji, przybył tu wczoraj wieczornym pociągiem wiedeńskim, i wysiadł w hotelu Pollera. Dziś cała artylerja wyruszyła na musztrę.

Powyższy dziennik dowiaduje się z niezawodnego źródła, że ostatni oddział powstańców przeszedł granicę d. 20. z. m. w okolicy Skały w Królestwie Polskiem. O sile tego oddziału różne krążą wieści, według jednych liczył tylko 40, według drugich 230 ludzi. Cały ten oddział miał być zebrany przez Seifrieda w obwodach Krakowskim i Tarnowskim, lecz rozprószył się zaraz skoro nadejшло wojsko rosyjskie. Rosyjanie mieli schwytać tylko jednego powstańca, jak słychać poddanego pruskiego, i tego natychmiast powiesili. Na powiat olkuski, w którym się ten oddział pojawił na-

łożono kontrybucję w sumie 40.000 rubli za karę, iż władze wojskowe nie zostały wcześniej zawiadomione.

W tym samym czasie 18 do 20 ludzi (może część owych 230) przeszło granicę w okolicy Ojcowa, a napotkawszy dom leśniczego, zażądali aby im dał jeść; leśniczy dał im dwa bochenki chleba. Nie znalazłszy nic więcej w całym domu, po krótkiej naradzie powrócili na terytorium austriackie.

Wiedeń. 9. lipca. (*Nowiny dworu.* — *Wiadomości bieżące.*) Ich MM. Cesarz i Cesarzowa, tudzież Następca tronu Arcyksiążę Rudolf i Arcyksiężniczka Gisella pozostaną tymczasowo w Schönbrunnie. Czy później uda się Najjaś. Pani do Ischlu, nie wiadomo jeszcze; do Laxenburga jednak nie przeniesie się Jej Ces. Mość, ponieważ nie służy Jej wilgotne powietrze tamtejszego parku. — *Najjaś. Pan* przybył wczoraj z rana do Wiednia i udzielał przez kilka godzin posłuchania. — Z *Gastein* donoszą, że przybycie Króla *Wilhelma* pruskiego zapowiedziane tam jest na dzień 18. b. m., i przygotowano już dla niego i jego dworu pomieszkanie, składające się z 50 przeszło pokojów. — Arcyksiążę *Józef* z małżonką przybył 6. b. m. w nocy do Saleburga, nazajutrz z rana odjechał dalej do Aussee.

Minister policyi, baron *Mecsery* bawi teraz w Gastein i ma z końcem tego miesiąca powrócić do Wiednia. — Jak donosi *Jener. Kor.*, miał generał *Filipowicz*, mianowany królewskim komisarzem na bliski ilirski kongres narodowy, przybyć wczoraj do Wiednia dla otrzymania dalszych instrukcyi względem obrad tego kongresu.

Gazeta wiedeńska donosi: Dnia 3. b. m. przybył generał-major hrabia *Coudenhove*, generał-adjutant Jego Mości Cesarza do *Hermansztadu*, ażeby zbadać szkody zrzadzone wylewem wód w Siedmiogrodzie i z polecenia Jego Mości Cesarza udzielić wsparcia najbardziej dotkniętym mieszkańcom. Zaraz tego samego dnia rozdane zostały wsparcia w powiatach Deva, Bros i Elisabethstadt, a dnia 4. udał się hrabia *Coudenhove* w dalszą podróż na *Forgaroseh* do *Kronsztadu*, ażeby i w tamtych okolicach spełnić dobroczynną misję.

Anglia.

Londyn. 7. lipca. (*Rozprawy w parlamencie.*) W izbie niższej toczyła się dziś debata nad Disraeliego wnioskiem nieufności dla gabinetu. Sekretarz ministerstwa stanu *Layard* bronił specjalnie hrabiego *Russella* i obwinił Disraeliego o fałszywe cytowanie depeesz *Russella*. *Hordy* nazwał to oszczerstwem. *Layard* żądał, ażeby *Hordy* został przywołany do porządku. Prezydent odmówił temu żądaniu, a lord *Palmerston* popierał je. Ztąd powstało wzburzenie, i prezydent odmówił powtórnie wezwania do porządku. Następnie usprawiedliwił się *Layard*.

Telegram z *Londynu* z 8. b. m. donosi: Dzisiaj skończy się debata w izbie niższej. — Hrabia *Apponyi* zaprzecza z upoważnienia hrabiego *Rechberga* wszystkim depeeszom austriackim ogłoszonym w *Morning-Post* na dniu 4. b. m.

Włochy.

Turyń. 5. lipca. (*Posiedzenie turyńskiej izby deputowanych.*) Na dzisiejszem posiedzeniu izby deputowanych p. *Mordini* zreasumował program stronnictwa wojenno opozycyjnego. *P. Lanza* krytykując obecny stan finansowy, zaprzeczył rzetelności położenia skarbu przez ministerium przedstawionego i proponował liczne oszczędności. Następnie wezwał rząd, ażeby w porozumieniu z *Francją* strzegł granic przed najazdami rozbójników, których stłumienie rocznie 50 milionów franków kosztuje. Prezes rady ministrów zaznaczył, iż nikt nie wystąpił z planem finansowym na przeciw planu przez rząd przyjętego, oraz że przeciwnicy ministerium nie wystąpili z wyraźnym planem politycznym, krom stronnictwa wojenno opozycyjnego, które żąda wojny niezwłocznej. W końcu oświadczył, iż rząd nie zgodzi się z żadnym porządkiem dziennym, któryby nie wyrażał zupełnej ufności w ministerium.

Przystąpiono do wotowania i izba większością 182 głosów przeciwko 126, uchwaliła przejście do porządku dziennego wyrażając zupełną ufność do postępowania ministrów.

(*Wiadomości o Garibaldi.* — *Obawy i nadzieje we Włoszech.* — *Ojciec św. przypuścił do ucałowania nóg księży polskich.* — *Różne wiadomości.*) Do *Jener. Kor. austr.* piszą z *Turyń* pod dniem 5. lipca, iż *Garibaldi* mocno cierpi na podagrę, nogi mu popuchły i słynny chirurg neapolitański *Palasciano* odradził mu używanie kąpeli morskich w *Ischia*. Ztąd pochodzi, iż nikt do *Garibaldeg* przystępu mieć nie może. W *Turyń*ie wielki sprawił popłoch wieści o zawiązaniu świętego przymierza; lękają się, ażeby teraz nie przyszło do skutku wykonanie traktatu zurychskiego. Dodaje jednak korespondent, iż to, czego się obawiają w północnych *Włoszech*, tego spodziewają się w południowych a nawet i w *Toskanie*, gdzie ucisk *Piemontu* do żywego czuć się daje. *Rozbójnictwo*, które dotąd tylko w *Neapolitańskim* grasowało, odzywa się teraz i w *Toskanie*. W okolicy miasta *Luca* niejaki *Molfino* stanął na czele licznej bandy i uwija się *Apeninach*. Korespondent kończy następującą uwagą: Jakżeż w *Turyń*ie myśleć mogą, że w *Neapolitańskim* i w *Sycylii* bandyci przez Króla *Franciszka II.* z państwa rzymskiego podbechtywani powstają, kiedy oni pojawiają się i w innych prowincjach, które nigdy pod panowaniem tego monarchy nie były? Czyżby 20.000 karabinierów tak zwanego Królestwa włoskiego nie byli w stanie rozegnać tę hołotę?

Minister spraw zewnętrznych *Visconti Venosta* przyjmował w dniu 29. czerwca barona *Schweizera*, nowo mianowanego posła badeńskiego. Kontrakt o sprzedaż dróg żelaznych z domem *Roiszyldów* zawarty, podpisany już został i wkrótce parlamentowi do zatwierdzenia złożony być ma.

Rząd papieski uadał towarzystwu belgijskiemu koncesję do budowy portu w *Ostii*, gdzie jedno z ramieci *Tybru* do morza wpada. Dzieło to w najkrótszym czasie dokonano być ma; kosztą obliczono na 6 milionów szkodów. Tym sposobem *Rzym* posiadać będzie port w odległości 15 mil włoskich.

Ojciec św. w zakrystyi bazyliki świętego *Pawła* extra muros przypuścił do ucałowania nóg biednych księży, którzy uszli z *Polski* przed prześladowaniem rządu rosyjskiego. Złożyli oni adres zapewniający *Piusa IX.* o przywiązaniu do stolicy apostolskiej. *Ojciec św.* odpowiedział im, iż z uległością oczekiwać trzeba, aż burza która teraz w *Polsce* powstała, przeminie, i Bóg spokojuność znów przywróci.

Papież w dniu 9. lipca z pewnością do *Castel Gandolfo* na letnią rezydencję przenieść się ma.

Posel rosyjski baron *Meyendorf* nie był w *Watykanie* z postami innych mocarstw, dla powinszowania *Ojcu św.* w rocznicę wstąpienia na tron. Okoliczność ta jednak nie ma żadnego znaczenia, gdyż nieobecność posła pochodziła w skutek słabości zdrowia, nie zaś w skutek rozkazów z *Petersburga*. Relacje dworu rzymskiego z rządem rosyjskim nie są przerwane.

Niemcy.

Frankfurt. 7. lipca. (*Posiedzenie sejmu świątowskiego.* — *Różne wiadomości.*) Na dzisiejszem posiedzeniu sejmu związkowego uchwalono na wniosek wydziału do sprawy *holztyńsko-szleswickiej* prosić rząd *oldenburgski* o przyspieszone złożenie przedstawienia swego w sprawie sukcesyjnej *Wielkiego Księcia*.

W cieśninie *Arse* stanęło w nocy dn. 5. b. m. pięć statków wojennych duńskich na kotwicy, i przekonawszy się po wysłaniu łodzi o sile załogi, znów odplynęły na pełne morze.

Do *Jener. Kor. austr.* piszą z *Flensburga* pod dn. 5. lipca, iż najpierwszym skutkiem osadzenia wyspy *Alsen* było wydalenie wszystkich urzędników duńskich. Królewsko-pruski komisarz cywilny, baron *Zedlitz*, sam był obecny przy zaprowadzeniu nowego porządku. Z *Jutlandyi* przybył transport mundurów letnich dla wojska pruskiego, pod eskortą oddziału z pułku piechoty „*Króla pruskiego*.”

Brezno. 8. lipca. (*Różne wiadomości.*) Prezes rady ministrów, baron *Beust* przybył dziś do *Dresdna*, i udał się zaraz do *Pillesitz*. Na dworcu przyjmowała go deputacja stolicy: na zajutrz projektowany jest pochód z wachlami.

Flensburg. 7. lipca. Dziennik tutejszy ogłosił obwieszczenie naczelniej władzy cywilnej do mieszkańców wyspy *Alsen*. Kierunek całej administracji cywilnej przeszedł w ręce komisarzy szleswickich. Wójt *Arnesen* w *Augustenburgu* usunięty. Adwokatowi *Krausowi* powierzono tymczasowy zarząd wyspy, z władzą usunięcia podwładnych w razie nieposłuszeństwa.

Dania.

Kopenhaga. 6. lipca. (*Posiedzenie sejmu duńskiego.* — *Różne wiadomości.*) W sejmie duńskim (*Landthing*) wniesiony został projekt adresu do Króla, kończący się temi słowy: W smutnej konieczności poniesienia ofiar dla pozyskania pokoju, wolał Wasza królewska Mość ustąpić nieco z praw korony, niżeli zezwolić na ukonstytuowanie Księstwa szleswicko-holztyńskiego. Jest to rękojmią, iż celem przyszłych negocyacji będzie stan państwa, zupełnie od Niemiec niezawisły. W tem przypuszczeniu sejm zapewnia Waszej królewskiej Mości wszelką pomoc, jaką tylko dać może.

Według dziennika *Dagbladet* podobny projekt do adresu wniesiony także został do sejmu ludowego (*Volkthing*).

Dzienniki stronnictwa *Danii* aż po *Eidere* piszą zawsze jeszcze w tonie nader gwałtownym. Kilku członków rady stanu a mianowicie osoby przy sterze rządu stojące pojmują jednak, iż w tym kierunku dalej postępować nie można. Minister wojny zarządził środki dla zabezpieczenia wyspy szleswickiej *Aerroe*, leżącej ku wschodowi wyspy *Alsen*; wysłano tam z *Fionii* statki wojenne i wojsko dla obrony brzegów. Ztąd wykazuje się, iż rząd obawia się zajęcia przez wojska niemieckie odległej tej wyspy. W sejmie ludowym aktuaryusz *Stemstrup* powstawał gwałtownie na politykę angielską i między innymi powiedział, iż wyspa *Aerroe* przynajmniej dopóty broniona być winna, dopóki *Anglia*, której honor według wyobrażeń duńskich niezem nie jest jeno niekzemnością i zdradą, wielkomyślność swoją nie posunie do widocznego przejścia do obozu nieprzyjacielskiego jak w roku 1807, w którym flota duńska zagarnęła.

(*Trwoga w Kopenhadze.*) Dziennik *Aalborger Stiftstg. Tidende* podaje straty w ostatniej potyczce w pobliżu *Aalborga* przez *Duńczyków* poniesione na 24 ludzi zabitych, 27 rannych i 61 do niewoli wziętych, a których wielka część ranami okryta.

W *Kopenhadze* oczekują, iż *Seelandya*, w której dziś prawie żadnego wojska nie ma, przez korpus 15 do 20tysięczny osadzona zostanie, i że blokada ustanie, gdyż flota będzie musiała być użyta do obrony *Kopenhagi*. Przypuszczają, iż statki pancerne austriackie

kie udają się do Kategatu, i ze sprzymierzeni pod ich zastoną, przeprawia się z Samsø do Selandyi, w okolicy może Aarhuusu.

Dziennik *Dagbladet* w artykule wstępnym uznaje większość sił sprzymierzonych i oddaje sprawiedliwość przezorności z jaką prowadzi wojnę. Natomiast zarzuca, iż prowadzenie wojny ze strony Danii było zupełnie bez planu. W końcu radzi ażeby wszystkie wojska z Fionii i Jutlandyi cofnięto, dla obrony Selandyi i Kopenhagi, gdyż sprzymierzeni mając okręta pancerne z Aarhuus wyładować mogą. A Kopenhaga to Dania cała.

Królestwo Polskie.

Warszawa, 6. lipca. (*Rozporządzenie policyjne.* — *Teatr francuski w Warszawie.*) Dziennik *Warsz.* donosi: Przez Warszawskiego ober-policmajstra ponowiony został obecnie rozkaz do policyi wykonawczej, aby nie dozwalała chodzić bez pozwoleń po godzinie 12tej w nocy, lub też do 12tej bez zapalonych latarek, winni mają być zatrzymywani i odstawiani do cyrkułu, a co ma być wykonywane z przyzwolnością i bez gwałtu. — Również otrzymała większa służba upomnienie, za źle zrozumianą gorliwość przy usuwaniu przechodniów, w razie przejazdu lub przechodzenia osób znakomitych, a co było niekiedy połączone z nieprzyzwolnością.

W tym samym dzienniku czytamy: Oczekiwani francuzcy artyści dramatyczni pod dyrekcją pana Deleville, w dniu wczorajszym koleją żelazną przybyli z Bruxeli. Skład tej trupy łącznie z dyrektorem stanowi 14 osób, a w tej liczbie artystek 3. Wstrzymaliśmy się od wymienienia nazwisk, gdyż zapoznaliśmy się z nimi wkrótce przez teatralne afisze. Publiczność nasza spragniona zmian w dotychczasowej monotoności przedstawień, przyjmie zapewne z zadowoleniem wiadomości o przybyłych gościach.

(*Adres duchowieństwa dyecezyi lubelskiej.*) *Dzien. Warsz.* donosi: JW. hr. Berg, namiestnik Królestwa, odebrał list administratora dyecezyi lubelskiej i załączony do tegoż listu adres najpoddanniejszy duchowieństwa tejże dyecezyi następującej treści:

List administratora dyecezyi lubelskiej z dnia 18. (30.) czerwca r. b. nr. 824 brzmi: Do JW. hr. Berga, namiestnika Królestwa. Duchowieństwo dyecezyi lubelskiej poczuwając się do spełnienia obowiązku, jaki od chwili wszczętych zamieszek w kraju dotyka jego sumienie, z tem większą usilnością czyni temu obecnie zadanie, gdy ma nadzieję, że Jaśnie Wielmożny Pan, który z taką gorliwością, dobrem wszystkich mieszkańców poruczonego sobie w namiestniczy zarząd kraju zajmować się raczysz, zachcesz być łaskawym przedstawicielem pokornych i szczerych wynurzeń, jakie toż duchowieństwo do tronu najmiłościwszego Monarchy z najgłębszym uszanowaniem przez załączający się tu adres wnosi. Otóż, o te pośredniczącą łaskę administrator dyecezyi najumięliwiej prosząc JW. Pana ma honor wyznać, że pozostaje z najgłębszym uszanowaniem.

Ks. K. Sosnowski.

Najpoddanniejszy adres duchowieństwa dyecezyi lubelskiej z dnia 18. (30.) czerwca r. b. brzmi: Najjaśniejszy Panie! Kiedy cały naród Polski uznawszy nierozwagę swoją w występny targnięciu się na władzę z woli Bożej Twojej najdostojniejszej Osobie nad nim poruczonej, skłania się do podnóżka tronu Waszej Ces. Mości błagając o przebaczenie winy i zapewniając wierny hold i poddaństwo swemu Monarsze, duchowieństwo także jako mające obowiązek z ustaw św. religii rzymsko-katolickiej nie tylko przewodniczyć innym wiernym w posłuszeństwie i uległości dla rządu, ale wpując tę najgłówniejszą zasadę moralności chrześcijańskiej w umysł swemu nauczycielstwu podległe, poczytuje sobie za powinność takż sam objaw uległości i wiernego posłuszeństwa złożyć w pokorze u stóp Twoich Najjaśnie. Panie. A znając Two dobrotliwe serce, powodując się uczuciami miłości bliźnich przez Najświętszego Mistrza naszego Jezusa Chrystusa nakazanej, aż do niewyłączenia z jej objęć nawet nieprzyjaciół i występnych, ma nieplonną nadzieję, że Wasza ces. Mość wspaniałomyślnym przebaczeniem obrazę Majestatowi Twemu wyrządzoną, wynagradzając, przydasz tym sposobem nowy promień świetności do jego blasku, a mądrością swoją wskażesz środki na złeczenie tych cierpień i dolegliwości, jakie przez własną winę spowodowane na nas zostały. (Następują podpisy.)

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 9. lipca. Ponieważ z powodu deszczów ulewnych, wylewu rzek i szkód zjad poniesionych, mniej pewną stała się nadzieja pomyślnych zbiorów, więc też i ceny produktów podniosły się nieco w ostatnich dniach. Jednakowoż stan ten trwał bardzo krótko, ceny spadły znowu nagle, i handel zboża nie był wcale ożywiony, a tak pokazało się, że oczekiwania naszych spekulantów, i właścicieli ziemskich, były płonne. O pszenicę nie było żadnego popytu, sprzedano nieco nakonsumne miejscową, ale po 4 zł. 90 c. z odstawa i to gatunki średniej jakości. Jęczmień nie był wcale poszukiwany i w ogólności nie było ani kupujących, ani sprzedających. Żyto 160 \mathcal{E} wagi płacono po 2 zł. 20 c. do 2 zł. 50 c. a w końcu tygodnia po 2 zł. 30 c. Przy podniesieniu się agio na srebro można było nieco sprzedać do Prus, ale ustal wszelki wywóz tak tam, jak i do Austrii i Morawii. Popyt w drodze telegraficznej jest nader rzadki. Owies sprzedawano po tych samych cenach co w poprzednim tygodniu, ale jeszcze w mniejszych ilościach jak wówczas. Gatunki 100 \mathcal{E} wagi płacono po 2 zł. 30 c. Transporta wysłane w ostatnich 7 dniach były tak skąpe, że nie zasługują nawet na wzmiankę. Pszenicy i jęczmienia nie nadesłano prawie nic do

wywozu, żyta wywieziono kilka pomniejszych partii do Ołomuńca, Berna, Mysłowic, Krakowa, Bochni i Tarnowa, owsa zaś około 2500 cet. do Wiednia. — Nieustający ciągle dowóz spirytusu, tudzież nadsyłane w znacznej ilości naczynia próżne są dowodem, że Galicya posiada jeszcze znaczne zapasy tego artykułu, i że wywóz potrwa jeszcze przynajmniej 6 tygodni. Partye wysyłane koleją żelazną odchodzą po większej części na rachunek dawnych umów; loco dworzec kolei we Lwowie kupić można wia dro spirytusu 32 stop. po 12 zł. 30 c. Do wywozu nadesłano przeznaczonych do Wiednia, Florisdorf i Gauserdorf 2100 cet., do Weisskirchen 343 cet. do Bielska 560 cet., do Krakowa, Ołomuńca i Berna kilka pomniejszych partii. — Dowóz wełny powiększej części rosyjskiej wynosił w ubiegłym tygodniu 2309 cet. i transport ten był przeznaczony powiększej części do Wrocławia. Przesyłki wód mineralnych już się skończyły, wynosiły zaś w ostatnich 3 miesiącach o 300 cet. więcej jak w tym samym przeciągu czasu w roku zeszłym, a to z powodu, iż firmy rosyjskie nabywały znacznie więcej w tym jak w zeszłym roku. Przyłumienie powstania w Królestwie Polskiem sprzyja handlowi towarów lnianych i manufaktur; wyrobów berneńskich, wiedeńskich, i czeskich nadeszło w ubiegłym tygodniu około 3500 cet. przeznaczonych po większej części do Rosyi. Bydła rzeźnego i opusowego przeznaczonych do Florisdorf i Lipnika zapowiedziano na stacyach kolei we Lwowie 1245 sz., w Przemyślu 1670 sz., w Jarosławiu 149 sz., w Rzeszowie 70 sz. ogółem 3134 sz. wołów.

Stryj, 5go lipca. W II. połowie z. m. były na targach w obwodach Stryjskim i Kołomyjskim następujące ceny głównych gatunków zboża i innych artykułów.

	Miejsce targu:					
	Stryj	Shole	Wojniów	Żurawno	Kołomyja	Kuty
	zr cen.	zr cen.	zr cen.	zr cen.	zr cen.	zr cen.
	walutą austriacką					
Mec pszenicy	2 43	2 60	2 52	2 35	2 20	2 25
„ żyta	1 43	1 50	1 20	1 30	1 10	1 30
„ jęczmienia	1 3	1 40	1 .	1 .	1 80	1 93
„ owsa	86	1 .	70	85	70	82
„ bieżki	1 20	1 .	1 80	1 .	1 80	1 30
„ kukurudzy	1 52	2 40	1 26	1 .	1 .	1 .
„ ziemniaków	50	80	50	60	1 .	1 .
Cetnar siana	1 .	2 .	1 .	1 .	90	1 .
„ wełny	1 .	1 .	1 .	1 .	1 .	30
„ nasienia koniecu	1 .	1 .	1 .	1 .	1 .	1 .
Saa drzewa twardego	5 .	5 .	6 30	3 80	5 50	4 75
„ „ miękkiego	4 .	2 .	5 25	2 40	4 50	3 .
Funt mięsa wołowego	10	9	11	8	10	10
Mas okowity	72	51	60	48	72	60

Historia.

(Śmierć przez pobicie.) We Lwowie dnia 4go b. m. wieczorem zdarzył się następujący wypadek: Przy studni będącej w pobliżu pikiety ogniowej uczeń od zegarmistrza 15 lat liczący posprzeczał się z uczniem od lakiernika powozów, i jak utrzymują, nie chciał go, dopuścić do studni. Ten drugi miał pierwszego pobić i oblać wodą, w skutek czego tamten za powrotem do domu umarł nagle.

(Znalezione odzież skrawiona.) Przed kilkoma dniami o świcie znaleziono we Lwowie w Peltwi, niedaleko domu pocztowego skrawioną odzież z dziecka, i odniesiono ją do policyi.

(Pożary.) W nocy z 24. na 25. z. m. pogorzał zupełnie w Lobo zowie, w obwodzie sanockim, właścianin tamtejszy Wasko L., poniosłszy szkodę na 328 złr. w. a. Przyczyna pożaru nie jest dotąd znana; zachodzi jednak podejrzenie, że ognię był podłożony.

W Molotowie, w obwodzie brzeżańskim, zgorzało w nocy z 29. na 30. czerwca cztery chałup włościańskich z wszystkimi budynkami gospodarskimi i sprzętami. I tu również zachodzi podejrzenie podpalenia.

(Nieszczęsny wypadek.) Dnia 5go b. m., gdy przez rzekę Strwiąż przepływała się fura z dwoma Izraelitami pod Krościenkiem, w obwodzie sanockim, nadpłynęła nagle z gór wielka woda i porwała furę wraz z kołmi i podróżnymi i zatopiła ich. Dotąd znaleziono tylko ciało jednego Izraelity nazwiskiem Leib Grossinger; reszta zaginęła bez śladu.

(Historyk czeski Franciszek Palacky) ogłasza w czasopiśmie „Narodnosnowe listu, który pisał do niego Rosjanin Pogodin dla wyświecenia kwestyi polsko-rosyjskiej. Osnowę listu poprzedza Palacky przedmową, w której stanowczo protestuje przeciw mniemaniu, jakoby trzymał stronę Rosyi, a przedmiotowy rozbiór kwestyi w mowie będącej jak go przedstawia Pogodin, to jest z zupełną znajomością rzeczy, uważa już dlatego jako wielce pożądany, ileż nawet najznakomitsze dzienniki francuzkie wzbrańają się umieszczać faktyczne sprostowania błędnych doniesień polskich. W końcu przedmowy Palacky zwraca uwagę, że co do rodzaju stosunków między Słowianami w wschodniej Europie ma osobne, odmienne od zwykłego, a dotąd jeszcze nigdzie nie wypowiedziane zdanie, które po uzupełnieniu odnośnych studyów zamierza ogłosić.

(Jakób Kumptner), były kaligraf uprzyw. austriackiego banku narodowego zobowiązał się wygotować tablice kanonowe do wszystkich ołtarzy w kościołach słobowanych w Wiedniu.

— „Czas“ donosi: Piszą nam z Iwonicza pod dniem 6. lipca: W tej chwili znajduje się w kąpielach Iwonickich przeszło 50 rodzin czyli 210 osób,

